

67. Metschnevi, liber celeberrimus, carmine  
Persico de vita mystica et contemplativa, aucto- 400. +  
re Gjelaloddino Konowi.

Alio modo cel: Hain de hoc codice didicit, et  
liber, inquit, cui titulus Mesnavi (vel versus)  
de amoribus regis et ancillae. Auctor vero est  
Gelaleddin Rumi, patria Syrus, poeta inter  
Persas celeberrimus. Constat opus sex par-  
tibus vel libris. Desunt in hoc cod: XIII  
priora capita et prooemium.

68. Excerpta et Collectanea praestantissimo-  
rum poetarum Persicorum. — In fine de- 401. +  
sunt nonnulla.

In fine libri haec Nota legitur: A. 1688  
D: 6 Septembris ist Golyrad oder Ginzisfudai.  
Suburg uitt Dännum robrat wordu ran  
J. Gynl. Duff aub Gagon Maximilian  
Guaundoff in vordes action by Grad Feldz  
maosfall v. Gisa Auhrog, jungor Gz. v. Sta-  
mubroy uind Obvistr Gz. Guauyl v. Furstu-  
broy, so vider andro vord Obv. all Uelro-  
officir v. vordis vord. Substind tod gbl. Ihu  
quorum animae requiescant in sancta pace.  
Dusselbigen tag dinst hndly Gynl in dan  
Dflop dännum Helouum.  
Sebast: Weinreiff, Nonnenstr.

69. Homajoun Nameh, s. Liber Augustus. Tur- 402 +  
cice.

73. Dorar ol Hoccami, si Scharchi Sorar il  
Alicami, s. Commentarius arabicus in Ibn Sa-  
ramorzi Institutiones Juris Muhammedani.  
— S. G. Seebisch emitt Reutlingae. A. 1699. 403. +  
aureis 20.

74. Ibn el Chatibi Amasij Raudh ol Achjari,  
s. Excerpta e Zamachscharii Rabiol Abrarij,  
continentia scitas sententias et vitas docto-  
rum Muhammedanorum. Codex Arabicus.  
— S. G. Seebisch comparavit Dresdae A. 1701. Au- 404. +  
reis 12.

76. Humajoun Nameh, s. Instructio Principum. 405 +  
Liber Turcicus.  
Ab initio folium deest.

78. Muhammedis Schaschensis Gjame ol Storari, 407. +  
s. Commentarius Arabicus in Nasafii Menar, s.  
Codicem juris Muhammedani.

In fine dicitur, Codicem hunc finitum esse  
a scriptore ejus Haggi Ahmed f. Mahomed,  
f. Emir Flios v. Ustafedh A. H. 790. i. e.  
Christi 1339 — Auctor huius Comentarii  
est Cawan ol Millah Waddini Mu-  
hammed, f. Muhammedis, f. Ahmedis,  
v. Schaschensis, qui circa idem tempus  
vixisse videtur (M. Joh. Car. Alshardt)

5. 33